

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára		Felétol szerkesztő:	Laptulajdonos és kiadó:	Kéziratokat nem adunk vissza.
Egész évre 8 K		OSZESZLY M. VICTOR.	BALKÁNYI ERNŐ.	Szerkesztőség és kiadóhivatal: Ba k á n y i Ernő könyvkereskedésben Alsólendva.
Fél évre 4				
Negyed évre 2				
Egyes szám ára 20 fillér.		MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.		

A szeretet ünnepén.

Írta: Dr. CSONGOR GERGELY.

Alsólendva, 1908. dec. 24.

Hirdettek vala pedig nekünk örömtől, mert előtt az idők teljessége és megszületett Jézus Krisztus. Az egész világnak ünnepnapja. A békének és a szeretetnek a napja.

Ő hirdette nekünk a béke és szeretet vallását, a bűnnek feloldozását, teljes bocsánatát és a halottak feltámadását.

Mi kell egynek az erkölcsében megtevéledet csoportnak? És mégis, a legnagyobb hatalomnak is ellene támadtak. Az öhitűek megtagadták isteni származását. Judásnak élőkön beauráltak az ellenségeinek és Pilátus elé hurcolták. Pilátus ártatlannak mondta, mégis keresztre feszítették. Sírját rómaiak öréktek, de ő feltámadott. Ellátta tanítványait a szükséges hitbeliakkal s az Olajfák hegyéről a menybe ment.

De szellemé itt maradt.

A béke isteni apostolának szellemé itt lebeg közöttünk. Vallása a szeretet vallása. Csudákat lehet vele művelni. Hatása alatt az emberi lelkek átförmálódának. Isten fel fordulnak. A vallás a hittel összekapcsolódva a legnagyobb fegyver az ember kezében. Megtanít szeretni, becsülni, tisztelni egymást; szeretni, félni és imádni az Istent... hogy a földi hüvely irthagyása után a menynek országa, az örök boldogság dicsőségétől ragyogó kapuja várakozzék az istenföld emberre.

De a gyarló ember elzárja utját a saját boldogságának.

Örök háboruban van mindenkiével.

A nagyravagyás esztét veszi, földig alacsonyítja magát s saját szív-ből kitepi a szeretetet... pedig az ember hívása szeretni... szeretetlén... szeretetlén...

És ma, mikor elkövetkezett ezer millió ember közé a békének és szeretetnek napja, Isten dicsőítésével rettegve gondolunk a következő napokra... A politikai feszültség bármely pillanatban megszóllathatja az öldöklő ágyakat és azoknak bömbölésébe belefull majd az anyák zokogása, a testvérek sóhajása, a haldoklók nyögése.

És majd sirtásnak. Egy nagyot. Melyben egy nemzetnek fiatalága fog pihenni, kik be sem tudták válnai a hozzájuk fűzött reményeket, mert a szent kötelesség, a hazaszeretet elhívta őket oda, — fiatalon el-

vézni. Idegen föld veszi be őket, idegen föld virít majd sirjuk felett virágot, idegen föld emberei fognak felettük járn-kelni s észre sem fogják venni, hogy mit temetett oda egy politikai sakkhúzás. Ott fekszenek ők majd, kiket édes anyjuk, testvérük meg sem tudtál ölelni, csókolni, mielőtt szemüket örökre lehunyták volna.

Ki tudja, mit hoz a jövő? Lstennek ege beborul-e, vagy ránk derül? Ki lát előre?

A sötét leple az éjnek rászállott a barbár gondolkodókra.

Fenyegtet a vihar, melynek irtózatoss ereje nemzeteket seper majd el.

De Isten kegyelme végtelen. Béke angyaloként küldte a szent karácsonyt az eleveneknek és — úgy legyen — szeretet fogja megszállani a sziveket.

Jöjj! Oh jöjj szent karácsony ünnepe, hiszen Te vagy a legszebb napunk nekünk!

Jöjj, mert Te rád nagy feladat vár ma: elhínti a béke magvait az ellenséges indulatú szívekbe!

Jöjj, hozd a szeretet örögdísző szent keresztjét!

Gyujts világszögöszt a szívekbe és tekinteteket várászold bűvös erőddel Isten fel!

Jöjj, te béke angyala és ne engedd, hogy az igazak ezrei esessen áldozatul a földi igazságtalanságoknak!

Jöjj, te apostol s merre jársz: világszögöszt gyül körötted!

Jöjj teljes dicsőséggel és nézd! feléd fordulunk mindnyájan, hogy áhitatos imádkéval felkaldhessük a legfőbb Bíró ítélőszékhez, az egek Mindenható Urához!

Karácsonyi ének.

— Fiannak. —

Ünnepre készül az egész világ.

A palotának tündérényiben,
A kicsiny gunyhók mécsvilágában!
Züggő harangok hangja mellett
Szent áhitattal milliók szívéből
Kél a szolozsma hívók ajkán.
Dalnál lágyabban, viharnál hangosabban
Dicsé-ük, áldják a magos eget:
Hozsáná! ma Megváltó született!

Föl a magasba tör a halának.

Egész világ dől te báványival.

— Sötét gyűlölésgyökök fegyverét,
Embert ölé harcoknak rémít,

A testvérgyilkos Káin bészegyt,
A multnak minden sötét bizonyát,
Egy új, egy szebb kor váltotta fel,
Ezert mond hálatl millió kebel,
Az üldözö s aki fűdözöttet,
Ottár előtt fogott testverkezt:
Hozsáná! ma Megváltó született!

Kinek ölébe szorta volt a sors,
A mielő letének minden gyűnyörét,
Mogoszta azzal, kinek tövös jutott,
A nagy, erős nem tiporja a gyengét,
Más kenyérré egy sem éhezik,
Miként a nap az egész földeteket
Besugározta heve fényivel,
A szeretet is betölt minden kebelét,
Nem gyűlölének, nem üldöznek már seakit,
Mivel ma s k'ént imádká az eget:
Hozsáná! ma Megváltó született!

Betert az ünnep hajlékunkba is.

Labogó lángban ég kis karácsonyfalad,
Nem hit gyújtotta fel: a szeretet;
Örvendez és nem kérded: hiszem-e.
Mit a szolozsma hirdét hangosan,
Aki eltöltö miliónok szívet,
— Ne lásd te még, hogy az arasznyi létet
Miként tepik meg hitvány emberek,
Vásári zajban néss és minden eszme,
Mi nagy, véres, mi nagyra született,
Ne tudj még azt, hogy nem hála-szolozsmát,
De tudj főnszt regé e kebel, —
Megváltó, Te országod jöjón el!

EÖRSI IVYLA.

Karácsonykor.

Írta: F. E. R. U. S.

...Ugy, szépen feyerték össze kis kezüket, édes gyermekeim! Imádkoztok a kis Jézuskához! — És a gyermekek imádkoznak a jó anyával együtt. Arcukat a gregénd szeretet és v tisztá, Istenben élő hit szent erején sugározza be.

Kicsiny a ház, amelyben laknak. Kicsiny a szoba is. A burtozata egyszerű, legszebb ékeszge a Sztű-Mária képe, amint kis gyermekét, a Jézuskát tartja karjai között.

Kint megcsendül a harang szava. Mintha a máj napon az is szelben, szívrehatóbban szólna, mint máskor... Az asztal közepén zöld karácsonyfál áll, mint egy példányképeid annak, hogy ma tavasz van. Nem a természetben, a szívekben van tavasz. A gyermekek édes áhitattal, a kis Jézus szeretetében és jószágába vetett bizalommal nézik a most még őrés karácsonyfát. Szívüket édes reménység tölti el, mindegyik arra gondol: vajjon mit hoz majd a kis Jézus.

Az anya mesél:
— Egyszerre csak nagy fényesség támadt, a pásztorkor megjelentek és arccal a földre vetették magukat. De az angyal szóla hozzájuk: „Ne féljétek pásztorkor, örömhírünk monok nektek, ma született a tiy üdvösségtek!” A pásztorkor kérdésére az angyal elmondta, hogy hol találhatják

Adunk 140 forintért

egy modern, legújabb divatu, teljesen matt hálósóbát, mely áll: 2 drb. két méter magas hálósóbát, azonkívül nagy raktárt tartunk a legizlésebben kiállított háló-, ebédlő és szalంగarnitúráktól kezdve a legegyszerűbbig. Ugyancsak elvállaljuk madracok, ottománok és különféle szőnyegdivánok készítését és javítását a legizlésebb és legartósabb kivitelben.

Nagy választék gyermek- és vaságyakban. **Goldberger Károly és Társa** kárpitos és burtozraktára NAGYKANIZSÁN Csengery-ut 3. (Nagykanizsai fakárépenzár épületében.)

meg a kis Jézust; ezek felkerelkedve, elmentek Betlehembe és nem találtak a kisdedet a jászolban. Körötte állatok voltak, azok melengették Jézuska szegényes fekhelyét.

A gyermekek figyelve hallgatják. Az ablak alatt az ismert ének dallamait csendülnek:

„Pásztorok, pásztorok,
Orvendzve
Sietnek Jézusoz
Betlehembe.”

Az anya elhalgat, abbaahagyja a mesét. Nyílik az ajtó, belépnek a karácsonyi betlehemjáró gyermekek. Előadják egyszerű pásztorjátékukat. A jó anya édes kalácsos és néhány krajcárjal jutalmazza őket. Távollab hangzik már az ének, — az anya folytatja a mesét a kis Jézuskaról, aki szereti, nagyon szereti a jó gyermekeket. Neki mindegy, ha szegény, ha gazdag, csak jó legyen.

A legkisebb gyermek megszólal:

— Édes anyám, milyen hideg lehet ott kint! Én egyszer egy mesét hallottam, te meséltél azt nekem, hogy ilyenkor télen sok, nagyon sok ember van, aki fázik, aki éhezik?!

— Bizony édes gyermekek, sokan, nagyon sokan vannak olyanok, akik éheznek, fáznak; azért minden embernek kötelessége, ha teheti, embertársán segíteni, mert a jó Isten nemcsak azért adta javainkat, hogy azt magunk élvezzük, hanem azért is, hogy szenvedő, szükségben levő embertársaink segítségünk. Aki ezt teheti és nem teszi, az a jó Isten szeretetére nem számíthat.

— Édesanyám, itt a szomszédok is van egy szegény gyermek, a szánta Laci, annak sinén sejtje. Sokszor panaszkodik nekem, hogy nagyon éhes. En mindennap odaadtam neki az özsona-kenyeremet. Ugy-e, nem haragszol azért édesanyám?

Az anya szeme könybe lábad.

— Nem, édes gyermekek, nem haragszom, hiszen azzal csak jól tettél; de máskor, ha ilyen teszel, mondd meg nekem is, hiszen tudod, hogy szívesen adok mindig a szegénynek.

— Édesanyám, — szólalt meg a másik kettő, — Mi nagyon jó és szótogadó gyermekek leszünk, enged meg, hogy a holnapi napot a szegény Laci nálunk fölthesse?!

— Szívesen, édes gyermekeim. Hiszen én már ma szóltam neki, hogy töltsd nálunk a ünnepeket. Hadd legyen neki is jó karácsonya.

— Köszönjük, édes jó anyácskám, — szólta a gyermekek és csókokkal ábrásztották el a jó anyát.

... Az első harangozzák éjféli misére. A gyermekek szeme boldog álomra zárul, az anya áldást hintve reájuk, a karácsonya díszítéséhez lát.

Karácsony este van. Kicsiny a ház, kicsiny a szoba, amelyben lakom. Csak egyedül vagyok. Szeretemet vagy a hant földi, vagy messze határon küzdenek a léletem, a kenyérem. A szobámban nincs Mária-ép. Komor a belseim, mint a lelkem. Az ajtó zárva áll a betelhemesek előtt. A szívem jelenben élék, a lelkelem el-el-száll a múltakba, de visszatartom. Mit keres ott? Ne tegye meg fájóbbá a léletem... Majd ha álom száll a szememre e szent este, akkor szabadon járhatja be azon időt, amelyet, mikor vissza gondolva öröm- és bánákokon végül szemembe; azt az időt, amely elmúlt, de többé vissza nem jő...

Mi a szocializmus?

Írta: MITRÓ J. JÁNOS.

Egyik költő mondsát idézem: „Magyarország szép föld, meg kell vallanotok; rá a jó Isten anyai áldást rakott.”

Igaz mondsát é, mert a mi országunkban tényleg minden józan, szorgalmas, becsületes munkás, aki tényleg dolgozni akar, munkája utánás Kanaánban érezheti magát, mert ahol tisztességes munkáról gondoskodnak, ott nincs szükség és nyomor, de ahol az ellenkezője bizonyosodik be, ott természetesen, hogy a legnagyobb nyomor és nélkülözés közt él a munkás és családja.

Dicső Magyarország ezeréves múltjának ragyogó napsugarán a XIX-ik században támadt egy kis parányi pont, az úgynevezett szocializmus, mely mint a vipera

sziklából, felütötte mérgecs fejét, hogy megmérgezze lehelletével a hiszékeny népet. Gyors terjedése magával rontotta a békés és megelégedett munkásság millióit, kik a mindenből üzletet csináló talmudmorálista vezetőkre hallgatva, elhagyták a munka egyenes ösvényét, hogy a már messziről látható örvénybe essenek. Azonban hála a magyarok Isteneinek, kezd kinyílni a munkáspárt szeme és belátják, hogy csakis a becsületesen végzett munka biztosítja a jólétet, boldogságot és megelégedést.

Nézük csak: mit is akar a szocializmus?

Lassale világboldogító eszméit mindenféle pannahagyó által felmagyarázta, a békés munkáspárt edes hazája, testvérei és saját maga ellen a legvakmerőbb esz-közzel, sztrájkjal uszítja. Pedig Lassale szocializmus nem ezt akarta elérni. Hanem igenis azt, hogy a milliónyi munkáspárt az őt megillető jogokba bevonja, vagyis elérje azt, hogy a munkáspárt megtalálja becsületes munkájának edes gyümölcsét, a tisztességes megélhetést és boldog megelégedést.

Tehát ezt akarja a valódi szocializmus, nem pedig azt, hogy a munkaadókat zsarolják, örökösön sztrájkoljanak, bojkottáljanak és még azt a munkást is, aki becsületesen akarna dolgozni, megfélemléjék és végül az éhhalálnak kitégyék.

Szomorú dolog ez, de hát a magyar munkás (tisztelje a kivételnek) vakon megy a vezetők után, pedig nem érti azt, hogy minek, mert még a vezér urak sem értik.

Pár nappal ezelőtt fultanuja voltam egy párbeszédnek, mely egy szocialista kömvés és egy nem szocialista földmívelő között folyt le. A párbeszéd a következő:

*

F: Földmívelés: Majszer uram! Mondja csak meg én nekém, mielőtt alá a maguk encizmusuk, mert én szeretném tudni?!

K: M: M: M: Tudja kedves barátom, én megmondom magának, ha reám figyel.

F: No, mondja hát!

K: Hát tudja-e, mit jelent ez a szó: szocializmus?

F: Nem én.

K: Az annyit jelent, hogy elégedetlenség.

F: No, ez nem sok.

K: Várjon kedves barátom, még nem mondtam semmit. A szocializmus idővs és hasznos volta elismert dolog.

F: Ma' me' vóna elismerve, mikő' én se ismerem.

K: A szocializmus hasznos volta, mint előbb említettem, tudvalevő, mert a munkáspárté áldást hozhat terjesztő sztrájkait, a sanyargatás és zaklatás ellen megóvják, persze csak azokat, akik szervezve vannak és akik beiratkoznak a szakegyletbe és a tagsági járulékat pontosan fizetik.

F: Öszteg mennyit kell azo befizetni?

K: Hetenként 50 fillert és 4 fillert pártadónak, ez kitez egy évre — tudnillik csak negyven hetet kell fizetni — 20 korona 80 fillert.

F: Csak? Hát ósztan' mit kap az ember azért a pénzért, amit azo befuzet?

K: Azt, hogy legalább szervezett munkás és mehet az olyan akároha dolgozni, ahol szervezett munkások vannak.

F: De ahol ninesenek?

K: De vannak mindenhol, mert a munkaadók se veszik fel az olyan, aki nincs szervezve.

F: De úgy halom, a majszerok is csináltak egyelőt és nem veszik föl a szervezett munkásokat, ha csak van másék; mert ami igaz, az igaz: nem is illik úgy dolgozni, mint maugk.

K: Hogyan?

F: Hát a multkor a házam kényeme ledőléssel ijesztődötök, mondok, megcsináltatom. Hittam egy kömvés, fizettem neki két pengőzt, dögözött hattól hatig, ház mikő' hazugavítok este a mezőről, főmek a palissára, öszteg áll csináltak két cug magásra. Hát nem dísznőség ez? Masnap hazakergettem, nekem biz' az nem kőllő napot lopni, hanem dolgozni.

K: Hát miért hivta azt, aki nem tud dolgozni és nem is szervezett munkás?

F: De éppen az vő, meg hozzá első. Csak amit látom, minden cucilistát arra tanítanak az egytelte, hogy

hogyan kell napot lopni, sztrájkolni, bojkotálni és nem arra, hogy hogyan köll becsületesen dolgozni, má' pedig két pengőzt csak köll, hogy látszom a munka.

K: Hát tudja mit, edes barátom? —

F: Eh! Fene vigye a maguk cucilista egytelteket, jóvalat ember oda be nem teszi a lábát, mert az nem más, mind hóbertorok csinálta türes maszlag...

*

Ezzel a párbeszédnek vége szakadt. Adná a magyarok Istene, hogy a magyar munkások is belátják már azt, amit ez az egyszerű földműves ember itt egyszerűen, de igazán mondott. Akkor lenne boldog csak minden munkása az ezeréves Magyarországának.

Magyarok vagy ősei, hol vagytok?! Kiktől a félvilág rettegett, jöjjetek elő sirjaitokból s tisztaitok meg lánsgyabálytók ká a magyar nemzetet azotköl, kiket úgy verjen meg a magyarok Istene, miként azt megérdemlik!

Megy a vonat arra alá...

Megy a vonat arra alá

Boszniba;

Magyar káa sóhajtot az

Ablakába:

Isten veled édes hazám,

Mitkám, anyam Isten veled!

A csataba visznek engem,

Látlak-e meg benneteket?!

Fáj a szívem, szememből jó

A köny árja,

Az ilyen sorra már énekeim

Hogy ne fájna!

Nem a halált rettegtem én,

Fájdalmim nem azért nagyom;

Agusztó a legszebb zenem

Hisz katona s magyar vagyok

De örömet mennek akkor

A csataba,

Hogyha volnék a szabadság

Katonája;

Éreted hazám! De most visznek

Hadakozni létszó föléd;

En segíték mensek közt:

Rab hazának rab gyermeke!

ÍP. REVERENCIS ISTVAN.

Hangulatok.

Az ember.

(Történelmi arcképcsarnok.)

11-ik folytatás.

Egy sötét kép. Pesten láttam egy festőművésznét. Szobájának a legesetebb falán függött Addig bámultam azt a rosszul megvilágított demoni gondolatot, mely a festő megkönnyűlt rajtam és elmondta a lap témáját.

Egy őrő nagy ördög öriási, kiterjesztett szárnyakkal repül fel-fel a magasa. Magával ragad egy gyönyörű szép lányt. A lány meztelen, felőg hajrakkal, alétlan, csuoktók kempek.

Az ördög villogó szemű képességével, hosszú körmeivel magyára viszi a bűn ragyogó szépségű szűjtőjét. A lány testből itt-ott rubincseppek szivárognak. Tekintetében nincs könyörgés, semmi rossz, csak a napsugaras tisztaság.

Az ördög tüzet teszi tartalékát. A máglya még az előbb füstölve, lángolva, ropogva ég, de hirtelen gőzölgőni, aludni kezd... már alig van füstje. Az ördög éleszgett, de feliról el-oljta valami láthatatlan, valami magasabb, mint az ördög.

Az ördög beledől és tüzet fuj a tüze... de a tűz gőzbe alszik el.

Az ördög káromkodik: ki oljta el a tüzemet? 'Iszen a lány enyém! Miért? Miért? Ki csinálta ezt? Ördög! Hallod ördög! A szám teltek. Megrottantad az emberiséget. Véged. Tüzed többé nem éled. Tüzed örökre elaludt. A bukott anyák könyvei gyujthatatlanul eloltják magyádat. Páldádat befutottad. Napot letűnt.

Az ördög megsemmisülten esik öszbe.

Elvont előttem ezernyi szines kép.
Gyermekről álmok. Ifjúkori kalandok Szétfosztott remények. Búborok. Az élet iskolája.

Verőfényes tavaszi napok, a sugárzó nyár, a bájosan borongó ősz, az isteni tél.

A játszótársak, a pajtások, a barátok, a bajtársak, a kollégák. Az ellenségeskedés Irigység. Küzdelem a leter.

A szomszédok kicsi lányka szurtos arccal. A tánciskola szőke csuda. A polgári iskolából (borzad). A jogászkori ideál. A menyasszonylét (hogyas). A kiábrándulás. A démon. A kifordított szív. A család. A gyűlölet. A bosszu. Nagy elhatározások. Hit a pokolban.

Mint nyáron, mikor zivatar után az alantárgy szürke felhők — egészen közel a földhöz — óriási kiterjedésű hosszú szárnyakkal, éppen úgy rohannak el előttem ezek a képek. És szólni nem tudok. Hang a torkomon akad, hogy miért is, nem tudom, de szeretném valamelyiket a régi gyermekkorból megállítani egy szóra... egy szóra... de nem lehet. Nem lehet. Rám se néz, az egyik sem. Mintha végtelen volna ellenük. A gyorsaságuk fokozódott, már-már csak egész halványan látok, már csak egy forgó tömeget... most már semmit. Majd hirtelen felszakad a sári szürke sötétség és szemkvató világszág árad felem.

Ez a világszág 700 kilométernyi távolságból jön s lassan-lassan cslog az ereje, míg végre egy zöld karacsosnyfa csillogó díszévé törpül össze.

(Folytatom.)

Dr. CSÖNGÖR GERGELY.

Néhány szó a cselédügyről.

— A cselédkérdés megoldása. —

Már a multikori számunkban is tettünk proposíciót a cselédügynek, ennek a tengeri kígyónak a megrendszabályozására. Akkor, mikor hatóságai cselédközvetítő intézet felállítását sürgették, kifejtettük, hogy ez nemcsak a polgárság kényelme, hanem vagyoni, életbiztonsági és erkölcsi szempontokból is szükségessé vált kérdés megoldása volna.

Ma már mindenre ügyet vet a közigazgatás és ez az ügy, bár kivétel nélkül mindenki érdekelt: mostoha gyerek. Pedig Alsó-lendvén elég nagy és intelligens község ahhoz, hogy kövesse a többi nagy városok jó példait.

Igy megtehetné azt, hogy elvonná a

cselédközvetítést ettől a mostanától, aki se írni, se olvasni nem tud s olyanra bízna, aki tudná a publikum igényeinek kielégítésére, a cseléd helyzetének javítására a hivatást betölteni. Mert ha a közvetítőkönkölyvet kellene vezélnie a cseléd-król, azok szolgálati idejéről és ha látná, hogy egy cseléd gyakran változtatja a helyét s ha ennek oka a cselédben gyökereznek, feljelentve, őt a hatóságnak el lehetne toloncolni, ami által meg volna akadályozva az is, hogy nem jogosultak nem közvetíthetnek cselédeket.

A helyszerzőnek kötelességében állana könyvet vezetni arról, hogy a jelentkező cselédnek milyen állást keresnek. Ezt a könyvet pedig a hatóság betekintés folytán ellenőrizhetné, mert ebből kitűnnék az is, hogy igazolványa van-e a cselédnek, vagy pedig cselédközvetítő.

Mondjuk, lenne még egy harmadik könyv is az értelmes, hivatásos cselédközvetítőnél, ahova a közönség bevezetné a panaszát, a kívánságát, ugy, hogy az ellenőrző közigazgatási hatóság éber figyelemmel kísérhetné ezt az ügyet, amely mindenkit érdekel, amely ma mindenkit bosszant, annyira miserábilis.

Különbön tudomásunk van arról, hogy az illetékes hatóságok végre kezdőbe vették ez ügyet, úgy hogy hiszünk, hogy ez a kérdés mihamarább megoldásra jut.

Valóság és krónika.

Ira: HEGEDŰS ELEK, zalabogányi tanító.

Közép-Európában, a Kárpátoktól övezett völgyben egy termékeny és a nagy Természetből bőségesen megáldott államban, Magyarország terül el. Tejfel, mézzel folyó Kanaánnak, kincseshányának ismerték. Sikágságán a nyári nap sugarát az aranykálászok tengerét érlelte; erdeiben évszázados tölgyek emelkedtek; ígeteiben a madár is zengőbb, kedvesebb nóátak dalolt, mint másutt. „Vizeiben annyi a hal, hogy rostával mérik,” mondja a krónikás; hegyeinek

gyomrában arany, ezüst, vas, kőszén bőven van. Borai világraszólók: tüzeseek, mint a parázs, edesekek, mint a méz, vörösekek, mint a bikaver. Hád sikkágság az a tömérdek gulya, nyáj, csorda!

A nyári nap hevében tündérekertté várszülődik át a nagy magyar rónaság. Delibábos pusztaság, mily szép is vagy te kolomphangos csordáiddal, árvalányhajas legényeiddel, pásztortüzeiddel, homoktengerreddel!...

„Kárpátoknak zordon, vadregényes tája,” delibábos magyar pusztá, magyar tengeremlék, Dunántúl pazar szépségu Balatonja. Erdélyország fenséges bércei, tradicionális multjával, szabadságszeretettel, fajmagyar kálomistával, ósregi székely véreivel együtt alkotják Magyarországot, mint nemzetet, mint államfentartó népet.

De hádd halljuk a kopott mesét...

Sok, sok évszázaddal ezelőtt élt Azsában egy hatalmas király, Ménróthó ny. Nimród. Fial: Hunor és Magyar, egy napon vadászni mentek és fűzőbe vettek egy szarvas. A szarvas elcsalta őket messze, messze idegenbe, ahol szép vidékre, termékeny földre találtak.

Talán hét évig laktak itt, midőn egy nagyobb vadászat közben kellemes női ének itótte meg füleiket. Mentek a hang után. Alan király két leányára s nagyobb női kíséretre találtak. A két királyfi a két királyleányt, a szolgák, katonák pedig a többi nőket vették házastársul s így már családot alapítottak.

Idők multával nagyon elszaporodott a magyar és hun nemzet. Először is a negyedik század második felében a hunok hagyták el az őshazát s megindultak nyugat felé. Nagy, hatalmas, dicső nép voltak a hunok!

Európába érve megfélemlítettek minden népet s az volt rólok megővendőlvő, hogy majd jönni fog egy nagy király, ki Isten kardjával meghódítja a világot. Szó szerint meg is történt. A megővöndelt hatalmas

Minden lányka...

Minden lányka nyíló virág,
Akár csinos, akár nem;
S magát bárhogy el is rejti,
Még ott is, hol nem is sejtji:
Riakad a férfi-szem.

Minden legény egy-egy lepke,
Ide s odva szállidogál;
S addig csapong, addig repdes,
Míg csak az ő édes, kedves
Virágának nem talál...

(Komarváros.)

HARTL LAJOS.

Margit-virágok.*

I.

Itt bölgök ismét ebben a szép parkban,
Hol boldog szívvel együtt jártunk hajdan;
Más szemmel néztem annak a világot:
Marekszám téptem s adtam a virágot!

Ugy-e emlékszel? Hogy csapongott leltem,
Hogy zengtem a dalt vígan, ofelédelt!...
Most alig járok, leltem tüde bágadt,
Visszefénye lón az ősi napugárnak.

Járnánk csak most is, ujra kéz a kézbe:
Jökédvem tán meg újból visszatértem...
De nem, de nem... Mit adnék most elmédű?
Bús ösziroszást — harmat, illat nélkül!

* Mutatóul szerzőnek karacsosnykor megjelenő verskötetéből.

II.

Nem egyszerre hull a földre minden le,
Ha szétomlik a borongós ősz dere:
Díszes éke fanak, lombnak,
Halkan gyérül, lassan fogyolnak:
Lassan, csendben — s ha már tartó minlont:
Jön a tél, hogy rá szentetődöt bintsen.

Nem egyszerre szak el minden örömlök,
Lassan, lassan nő csak az árny mögöttünk:
Míg bevoid a vak éjbe,
Míg egyszer azt vesszük észre:
Hajunk deres, hamvad zivünk lángja,
S valaki a szemünket lezárja.

(Sopron.)

SZENDRŐI JÓZSEF.

Az új földesur.

Ira: —y.

Ózvegyladocái és ortvai Örvay Zoltánne, született verébelyi és kiskemencsi Vass Iona kastélya ablakából néz át arra a fényes villára, amit az új ladocái földesur építtetett.

Ajka! keserű, gunyos mélysőlyra húzódnak. Alig hallhatóan mormolja:

— Pénzen veti grósisg,
— Anyám, anyám, láttam a gróft! — csendül meg egyszerre háta mögött egy lányan hullámzó leányhang.

A bútské tekintetű asszony arra megszédül és nyájasan fordul a betoppant leány felé.

— Mit mondasz, édes Elvirám?
— Láttam Iványi gróft.
Az urnó fölbibgyeszti ajkait.

— Ugy? Engem az egy cseppet sem érdekel, anyglalom.

— Kérlek anyácskám, ne légy olyan rettenlősen fagyos. Engem a fiatal grófjén meglepett.

— Ah!

— Valami eseten, komolykodó, füres, pöfeszkedő embernek képzeltem.

— És?

— És hát határozottan mondhatom neked, hogy egész arcáról csupa szellem, csupa jószág sugárzik.

— Az arc nem mindig tükrö a léleknek, édesem.

— Aztán rendkívül finom, udvarias gavallér is lehet.

— Miből sejtet?

— Abból, kérlek, hogy mikor engem fogatjábót már messziről észrevett, láttam, hogy azonnal kérdezett valamit a kocsiótl; bizonyosan azt kérdezte: ki vagyok? Mikor aztán mellettem elhaladt, némán, igazán elegáns, díszkört tisztelettel emelte meg kalapját.

— Ures formáság leányom, ennyit akarmélyik világlátottabb pincér is meg tett volna!

— Kérlek anyám, ne beszélj így! Téged valami megmagyarázhatatlan gyűlölet vezet iteledetben. Vétett neked valaha valamit Iványi gróf családja? Vagy csak azért gyűlölöd őket, mivel most ők az urak a mi ősi birtokunkon?

— Nem anyglalom, én nem gyűlölöm őket. Te azt az érzést, amely bennem van, nem értheted, mert nem abban a korban nőtél föl, amiben én. Az én érzésem a vér ösisiégenek joga. Te nem ismered azt a tátongyórt, mely köztünk és Iványi Géza gróf között örvénylik.

király Attila személyében lett történeti valósg.

Ez, a mai Magyarország volt a nagy király szűkebb hazája. Itt élt a Duna és Tisza között, míg sok dicső csatát után végre a Hadur magához szállította.

Másodszori nőülésének nászjelenlét halt meg...

Amily tüneményeszerű volt a hun birodalom tépőntőjén, úgy mesés volt a dicső nép pusztulásában... Alig temették el „Isten ostromát” már csaták zaja hirdeté a hatalmas hun birodalom végpusztulását.

Saját fiainak is volt része a gyors pusztulás siettetésében.

A megárvult hun birodalom pedig népek martaléka lón.

De jövének a testvérek, a magyarok... Az ósházaból nyugatra húzódo magyar nép sok hánytatás után megállt Attila örökének, a Kárpátok határainak magaslátán... Betekinték a szent földet, a testvérnép hagyatékát s szent sugallat sejtete velök, hogy a hegykoszoru alfában eltérülő aranykálászoros lona lesz örök hazájuk.

S Árpád elfoglalta a hagyatékot és megalapította, lerakta fundamentumát a mai, 10 évszázad vízviharjait kiállt Magyarországnak.

S a zótia is magyarok laknak a szent földön, kik a méltányosság, a jog, a tradicionális mult jogán követelik s vallják magukénak Magyarországot!

Kisvárosi alakok.

A sárgászúv ember.

Neve nincsen, aki akarja, megkeresheti. Minden városban van egy-két ilyen sárgászúv ember. Az arcuk színet rendezés közzre festi a bensőjükhöz tüsző láva; apró húz-szemeket jiszto fényben csillogtatja a lelkükhöz rothadó miazmák. A sárgászúv ember nyakot akar, szépet, igen nyagtot. De mivel a lelkük többnyire impotens, csunya és beteg, azért a sárgászúv embernek minden csunya, minden rossz, ami szépp, nagy és jó csak el másban. A sárgászúv embernek csak egy Krisztusa van: a saját lelki és testi karrerje, — a kosztja, a zsebeje. A hullalekük em-

ber csak ez az Isten imádjá, ha kell, özzsetört felszuletken keresztül is. Es mivel a világot nem válthatja meg magának, hák élkörhoztaná mindenkit — magiért. A sárgászúv ember lelérelekei ott satánkodik minden város közeleleben és ha elég jókor le nem döntök onoltárját imádságá közbén: az a város a pokolba jut.

A kártyás.

A kártyás, meg az ideges, egy kategóriába tartozik. Nem minden ideges ember kártyás, de minden kártyázó ember ideges. Némelyik nagyobb, némelyik kisebb mértékben. — Láttam már olyant, akiben az idegesség csak az arczsin és hang elváltozásában, vagy a test ideges rángatózásában nyilvánult és láttam olyant is, akinek annyira a természeté fölé kerekedett az idegessége, hogy valósággal önkivületi állapotában verte nyakon gyanutlan partnert. A kártyaszemvedély komisz szemvedély, halálra kínozza az embert a csábjával. Hiába fut előle az ember, nyomában van mindenütt, ott látszik a falon, evés-közben a tányérban, meg mindenhol, ahova csak elképzeink tudjuk. A szemvedélyes kártyás réme a kávésnak és a nem-szemvedélyes kártyásnak egyaránt. A kávésnak azért, mert a szemvedélyes kártyás nem ismeri el semminni zárona jogosultságot s szent-igaz, hogy tíz közül kilenc esetben ömatta itélit el a kávést kihágásért; a nem-kártyásnak pedig azért, mert a szemvedélyes kártyás ha nyer, az örömtől izgatott, ha veszit, a meregtől izgatott és goromba. — Nézz be a kávéházakba, mindenütt találz egy-két ilyen alakot. Megfigyelheted, de ha létsz vele, kijátsza a szemed világot! Szemei a hiuzra emlékeztetök, rajong az éjszákért, különben jó gyerek. A kártya az Istene és a kártyáért feláldozza a legjobb barátját.

Az iparpártoló.

Ez nemkevésbé unicum. Ott látjuk mindenütt, ahol a szegény, agyon-meg agyántógató magyar ipar boldogulásáról van szó. A tulajpánkoszákban akkora tulajpán fityegget (igaz, hogy ozztrák gyártmány) a kabátja hájtökáján, mint egy napraforgó; a nyakkedjéhen tulajpán díszlet, tulajpán volt a kézeloombjába, sétatöbja, cipözifözje, harisnyakötöje. A vendégelőben a bécsi-szeletet tulajpán-szeletnek kérte s megverte a borfit, ha nem volt tetötöl talpig külitülpözona. Element minden gyűlötre, akár a haza és ipar megmentéséről volt szó és bizonyára féltáglával verte volna a melét, ha kellett volna. Azóta is tagja az iparvédő együletnek, de a magyar ipar nem veszi hasznát, mert neki a magyar gyártmány komisz, ellenben az ozztrák az om plus ultra. A helyi ipart kutyába sem veszi és inkább ad 30 koronát egy bécsi cipőért, mint egy magyarért

tizenötöt. Hanem ha a magyarságában kételkedni merészelsz, képes tulajpán hasítani a hatádból, mert ha a lelke lekete-sárga is, hazainak szeret látszani, olyannak, aki képes a vére ontani a hazáért, az — ozztrák hazáért. De hány van ilyen, de hány! Emelt fövel járnak közöttünk, lebecsülnek bennünket és titkon megmosolyogják a mi erőlközésinket, mikor a magyar ipart önzetlenül, ozzintén védelmezzük. Kétszínű gondolkodásukra vall minden ilyen cselekedetük.

Karácsony.

A harangok zengő szava
Szólítja a hivetek;
Jertek, jertek egyet jűnik
Édes öröm-ünepet!

Megszületet a kis Jézus.
Ott pihen a jászolbál,
Allatsereg melenegett,
Szűz-Mária apolla.

Ebédjen el sziveikben
A hit, remény, szeretet,
Az örövendő pásztorokkal
Imádjuk a kisedet!

Vigyünk neki ajándékokat,
A legszebbet, legjobbat:
Hívó lelket, tiszta szivet,
Akkor szivesen fogad.

O! Jézusunk, Isten fia,
Vezérlő fénny küld nekünk,
Hogy jászoldhoz közeledek
Soha el ne tévedjünk!

Egy agglegény.

A szerelemről.

Irtá: KOZMA IMRE, stridói tanító.

Létezik-e szerelem? És ha van, mi az? — Ez a gondolat foglalkoztat engem. Ezt a problémát szeretném megjelteni. Sokat, nagyon sokat gondolkodtam már fölötte. Tárcaimban is sokszor foglalkoztam vele. Irtam mély, izzó, multatlatlan, epékedő szerelemről. Pedig, ozzintén szölvén, nem ismerem a szerelemet. Soha életemben nem voltam szerelmes, vagy ha talán voltam is valamikor diákoromban, az olyan régen volt és olyan naiv valami volt, hogy most azt hideg, számitó ésszel, komoly megfontolással megmosolyogtam. Foglalkoztam a szerelemmel elemletben és tanulmányoztam azt a gyakorlatban.

Volt alkalmam egy évig új házaspárral egy házban lakni. Jó barátságban étem velük; mi-

szemivel.

— Megbecsáás, lellem, anyám! nem értelek. Azt akarod mondani, hogy mi magasabb rangúak vagyunk, mint Iványi gróf.

— Nem csak azt, de azt is.

— És talán azt, hogy kerültem őt?

— Azt nem. De azt igen, hogy büszke légy vele szemben. O nem a nép, o egy arisztokrata, egy új-földesúr; vele szemben éretmednek kell mindenesetre, hogy az Ortvayak és Vassok vére buzog erideben. Értetted?

— Értettem. Parancsod szerint teszlek.

II.

Másnap az öreg János, aki már két Ortvay mellett lovászokodt s most öregségében az özevgy kocsiá volt, mogorva képpel mászkált lefelé a padisúrlól és kegyetlenül dörmögött.

Nem tudom: mi jutott eszébe a nagyaszonnyak.

Cipelte magával a régi ezüstös szerszámokat, melyeken az Ortvay és Vass család egyesített nemesi cimere díszlett.

A kastély hosszu, nyitott folyosója végén egy fogas állott. Valamikor valószínűleg a vadászaton léölt nyulakat szölkák ré agámti. Erre akasztotta János az ezüstös szerszámot és elkezdte tisztogtatni. A közbén egyetg duruzsolt.

— Ven csont vagyok, hiába, már ehhez is.

Az igaz, hogy nem is igen szoktam meg. Lovászkoromban inas állott rendkezemre. Most meg hát magad uram, ha szögéd nincs. Terringetted, hogy magad Ortvay Lörincz nyugarum ezt látnád! Bizony-bizony, kiesit könnyen vette a dolgót!

vonultak be Árpáddal a Verecki szoroson, ott voltak Munkácsnál; Iványi Gézáé pedig ugyanakkor valami bajor urnak a lovat várkatták. Ez a különbség édes leányom! Az, hogy az ő öreg-apja véletlenül olyan nagyon meggzagodott és hogy az ő atyja — Isten tudja csak: milyen kortes szölkafökték és milyen rengeteg sok pénzért — szölköt nyert, nem változtat a dolgon; ez nem nemesisí meg volt. A daróka-ból sohasem lesz semly, ha drágakövekkel agatod is tele. Igaz, hogy az Ortvayak ösi birtokába az Iványi grófök üttek, de azért, édes Elvirám, ok mégis csak jött-mettek, eléte új-földesurak. Hiába építettek ide — talán éppé a mi gunyolászunkra ékes villát: hiába cicomázták föl eléte modern dolgokkal az egész uradalmat; azért az ösi tiszta vér, amelyre büszkén lehet hivatoztni, itt van ebben a rozoga ösi kastélyban, azon a pár hold földön, mely utolsó nenedekül nekünk megmaradt. A vagyon meg senkinek sem adott tiszta, nemes vért.

Ortvayén büszkén, fölemelt fövel, méltóságos hangon, önérettől ragyogó arccal beszélt. Elvira csak nézte. Az ő természetes lelke nem birta megérteni azokat az elveket, amiket anyja hangoztatott. Hát még abban is lehet valami különös dolog, hogy vaiainket az apja át-jött-e Árpáddal a Vereckén és megmentet Munkácsnál vagy sem? Hát a szírnit kell mérlegelni az embereket, hogy kardot forgatott-e az öreg-apjok, vagy borral kereskedett? Igazán furcsa.

Megfogta szeliden az anyja kezét, ajkához emelte, egészlekedést kérve nézett rá nagy kek

— Tatogzó úr? Miben?

— A vérben. A származásban. Az Ortvayak és Vassok erideben tiszta, ösi vér csörgede. A te ösapid, édes leányom, Árpáddal küzdöttek ezért a szent földért. Az Ortvayknak, Vassoknak nem kellett soha frofás, báróság, mert az csak idegen csafang. A mi öseinknek nem volt se grófök, se bárjök. Ezek a titulusok nemet utánaözök. Nekünk nem kellett soha. Az nem ad nemességét, tiszta-eredetiséget a gyermek. Mit ér az, hogy Iványi Géza oda bigyészti neve elé azt a hivalkodó „Gr.-t” és föléje a héltágu koronát, mikor az öreg-apja valami stájer borkereskedő volt és bizonyosan Boegneriednek hitvák? Ah, nem gyűlölet ez, édes Elvirám, hanem a tiszta, nemes, ösi vér jogos tartözökódása bizonytalan származással szemben.

— Oh anyám, ezek olyan furcsa dolgök. Te nekem még sohasem beszéltél ilyeneket.

— Igazad van. Nem beszéltem. Annyma nem vagyok vak, hogy ne látnám a világszelemen bámulatos fordulását. Most az a divat, hogy mindenki játszám akarja a demokrátt. „Egyenlőség!” — ez a jelszó. Tudom ugyan bizonyos, hogy azoknak, akik ezt olyan rettenetesen hangoztatják, szádrészre sem érez úgy, de azért kiabál, mert az a divat. Nem akartalak szembe állitni ezzel az áramlattal. Ugy gondolkoztam: nőjöl föl abban a szellemben, amelyben majd éined kell. De most már, mivel elég értemes vagy ahhoz, hogy származásod oda bigyészti neve elé azt a megmondom azt is, hogy mi különbség van közöttük és Iványi Géza között. A mi öseink ott

dennap vendég voltam náluk. Itt igyekszem megmagának információt szereznem. Nem sikerült. Az asszony is, az ember is állítólag a boldondalúság szeretőit egyházt.

Megcsipettem őket halk sóhajok, keltelemegítő szerelmek sültökös közepét, midőn egymás keblére hátráltva fejték, hallgatták szerelmenas szíves hangos veresét. Társaságban láttam, hogy meleg, vérvető tekintet lovelnek egymás felé és e tekintet alatt mint villanyzóra hatásra, megremeg mind a kető.

Láttam őket boldogan enyelgni, midőn rágyogó szemek sugára mosolyt hintek, arck mint a derült tavaszi égődt, tiszta volt és kedvetlő. A férfi vidám tréfakodása, pajkos nevetsége, jászti csövesége; a nő kacser mosolygása, pajzán csapintása, édes csicseregése — a boldog, mulhatatlan szerelme engedték következtét.

Hallottam a ferfit, mint a méltatlan megáldatatlanság ellenében imádot néjt ferfiassan, lovagiasan vedelmében. Láttam, hogy szemel szikrák, szórak. Dántól rekedt hangja, remegő ajka, ököbe szorított keze a pártját elvieszté védelmező országlát juttatták eszébe.

Beszélgtem az asszonnyal az uráról. Azt a hangot, azt a tiszteletteljes bámulatot, azt a sok dicsőretet, amit akkor hallottam, leirni nem tudom. Beszél az asszony férjének testi szépségéről, kiváló lelki tulajdonságairól, fenségese illő jelleméről. Hibáit nemnyire tudta menteni! Ezek az ő szemében nem is voltak hibák, hanem erények.

Ez a szerelme javában dühöngött, mikor megváltam tőle.

És most, a nyáron hallottam, hogy már előkelők ezelőt élváltak. A bíróság a válas okkál elfogadta a felek által bemondott ervet; engedhetetlen gyűlölet volt ez.

Ismerem leányt, aki ábrándos pillantásaival, seimes süttőgásával, bájós énekével, szellemes és cizvetes csöveségével, könyező szemével azt a benyomást keltette a férfiban, hogy a nő szíve meleg, érzelmes és idealizmusos van tele. — Rosszakaróit azt is állították róla, hogy veresket ír, hogy szerelmes egy szegény fiúba. És tényleg, ha társalgunk vele, többször adott kifejezést, hogy mezezőnek, hogy ő inkább meg férjhez egy szegény fiúhoz, ki meli tudja, hogy boldogító szerelme felé, mint egy gazdag emberhez, ki neki kenyelmet, anyagi javakat nyújt ugyan, de szerelme nem.

Történt ezután egyszer, hogy két kőr járult díbe, Egy deli termetű, víz kedélyű, arany jellemű, csinos fiú volt az egyik kőr, ki a leány-

mi Zoltánunk. E miatt aztán maga is korán elpusztult, meg a gyönyörű uradalom is máse lett. Neki most már nem fáj a feje, hanem hát itt vagyunk mi. Nyakunkon ez a gyönyörűség ártatlan leány, aki már anyányi. A kőrök miatt ugyan begyőpösödhetik az udvar.

— Miért haragszik János bácsi? — hangzik egyszerre Elvira csengő hangja.
— Az öreg szölege képe idekerül, mosolygva fordul a háta mögött álló leány felé.

— Dehogy haragszom, drága kisasszonykám! Dehogy haragszom. Csak egy kicsit morgogtam magamban.

— Aztán mirék lesz ez az ezüstös szerszám? — Minek-e? Hát ma megkocsikázta a nő an arany kisasszonykámot! Fergemlett! Lassa meg ez a leány, szájú gróf, hogy azért mégis csak mi vagyunk az urak Laodácán. Lassa meg ezt a szerszámot, meg azt az ősi hintót; mind-egyiken ezüst veretel pompázik az Ortvayak, meg a Vassok család címerre.

— Enyje, epyje János bácsi! hát maga is haragszik a grófra? — Az öreg lovasszó vállat vont.

— Hogy haragszom-e? Nem haragszom. Miért haragudának? Csak az az egy, hogy magunkon kívül nagyobb urat én nem akarok ismerni Laodácán.

Elvira gerle-kacagással futott be az anyjához. — Kedves anyám, setakocsizni akarsz? — Igen. No és? — Sohasesm szoktam tenni. — Ezentul mindnapon megakorom tenni. — Miért? — Miért? Ártatlan, nagy teremtés. A gróf ur, az új földesur — ugy látszik — nem tudja,

nak felajánlotta egész életét, szívét, mindenét. Ugyanezen időben jelentkezett egy másik is, ki korosabb, beteges, zésmbus természetű ember volt. Es mit gondolt a nyájás olvasó, ki nyerte el ezen ideális leány kezét? Az atóttai. A leány elhatározásának egyedül oka pedig az volt, hogy a dalás és szerelmes-szívíű ifjú szegény volt, míg a másik gazdag.

Barátság révén bepilantást nyertem egy boldogtalan házasságtól. Tengődt asszony lelki világába. É a nő nem szerette az urat és viszont.

A nő leánykorában szerelmes volt egy később nagy hírnévre vergődőt férfiuba, kinek névén azonban bizonyos ököb nem lehetett. A leány reménytelen szerelmében férjhez ment egy tiszta jellemű, becsületes emberhez, kinek emondta szíve titkát. Ennek dacára a férfi elvette. Azt remélt, hogy a házassélet folyamán majd sikerül neki neje szerelmét elnyerni. De nem sikerült. Hazaságuk boldogtalan lett.

Gyermekek születtek. Ezeket szerették mindketten. Szerelmes házastárs hiányában szerető színeknél teljes melegét mindkettő a gyermekekre sugározta ki.

Közben az a ferfjú, ki ketőjük közö állott, nagy karriert csinált. És ő az asszony szívében mint a megtestesült férfi-eszmeny, mint egy féltisten lakozott. Az imadással határos szerelmele szerette e nő az embert. Amilyen mértékben meggyűlölte férjét, hatványozva megszerette azt a ferfút, aki valamikor, az ábrándos gyermekkorban az övé volt.

És elkövetkezett az az idő, mikor ez a szeretett ferfjú szomjuhozott a tüzes asszonyi csókra. Rágódott szegény, cserbenhagyott szerelmece és felkereste. El akarta csábítani. Mint az erdeli galamb, elő szőpen, meglátatlan hagott az asztal színeknél boldogtalan szerelméről. Alázatosan, ténérnalva könyörgött bűnbocsánatért. Majd szenvedélyes ostromnál próbálta elérni célját. Mind hiába volt. Az asszony égő, othlatlan szerelmek dacára ajót mutatott szíve báványának.

Tettének okát e szavakban foglalta össze: — Gyermekeim vannak.

Téhat eljuttotam végelöcshöz, megfejtettem a problémát. Szerelmem van. De nem olyan, mint aminek azt a sok Don-Juan frívó mondott feltűnteti. Letézik épy, mint más érzelem. A változásoknak épyúg alá van vetve, mint a többi. Hanem ha szent, mulhatatlan érzelmelel akarunk beszélni, igenis van egy, amelynek szébbet, eszmenyibbet elképzelni sem lehet. Ez azon ka-

hogy mi is itt lakunk; meg akarom neki mutatni, hogy élünk, hogy vagyunk.
Ortvayné búszkeségtől villogó szemekkel mondta ezt.
Elvira ártatlan szelidséggel kérdezte: — Sokkát jár a setakocsizás? — A korléményektől függ. Talán dologd van? — Nem anyám, de clobb, hogy a parkban sétáltam, hallottam nyilatkozni a grótot. — A grótot? Nyilatkozni? — Igen. Felőlünk. — Felőlünk? Kiváncsára teszsz. Talán száika ez az ősi kastély a gróf ur szemében? — Árról nem szót. De hallottam, mikor gazdasztisztjélt tudakozódott, hogy mikor tiszteleghme nálunk legalkalmasabb időben? — Ortvayné tárgya nyit szemekmel nézett leányára. — Tisztelegni? A gróf? Nálunk? — Igen, kedves anyam. Ha jól hallottam: abban állapotod meg, hogy ma délben tiszteleg. Az anyá szemében valami tükör öröm sugara villant meg. Búszke gyönyörűséggel pihentette tekintetét rágyogó szépségében. Azután réveteg szemekkel nézett a semmissébe, s mintha valami gyönyörű szép vizű lebegett volna előtte, boldogul elgondyult ujjak aljára.

Főkélt, meggrázta a csengelyű zsinórját. — Néhány pillanat múlva az öreg János tipegett be. — Parancsol kisasszonyom? — Nem megynük kocsikázni. A gróf urat várjuk.

Az öreg János bámulattal hajolt meg. Távoztában gyönyörködve nézte Elvirát s az ajton kiépye mormolta: — Ugy látszik: mégsem győpösödik be az udvar.

pocs, mely szülő és gyermeke között fennáll. Ennél szebb, mélyebb, melegebb érzelmek nem ismernek, bármit mondanak is a szentimentális írások és az ábrándos szerelmek.

HIREK.

Lapunk barátaink, előfizetőink és munkatársainak kellemes karácsonyi ünnepekét kívánjuk!

— **Polkák Lázár temetése.** Vasárnap délután az egész város osztaré részvéte mellett helyezték kiök nyugalomra Polkák Lázár helybeli nagykereskedőt. Az a tisztelet és szeretet, melyet Polkák sokoldalú tevékenységével érdemdes életében kiérdemelt, impozáns módon nyilvánult meg a végtesztéségen. Ott volt a város egész értelmisége, akiknek egy régi, oszlopok tagja hunyt el Polkában. Kóporsóbjára a városi képviselőtestület, a casino és az alsólendvai takarékpénztár koszorút helyeztek, azonsívali barátai és tisztelői kévtől többen. A helybeli Dalkör egy gyászdzállal becsuszott el a megfogdugott utca.

— **Az új lakbérösszafolyók.** A hivatalos lap keddi száma között az általm (és vármegyék) tisztviselői, altisztek és jogalk lakbérviszonyára vonatkozó új rendet. Alsólendvát az V-ik lakbérösszafolyók vették fel. Zalamegyéből ugyanezen osztályba osztotam még Nagykanizsa, Keszthely, Tapolca is, míg Csátronya és Zalaegerszeg a IV-ikbe, Letenye és Pácsa pedig a VI-ikba.

— **A helybeli Dalkör Sziveszer-estélyének műsora a következő lesz:**

1. „Rakóczi-akar” a „Nemo” című dalimból gróf Zichy Gezálot. Enekli a Dalkör.

2. „Attila-induló” Fucik Gyulától. Előadja a műkedvelő zenekar.

3. **Soirées de Vienne VI.** Vaisot-Caprice Schubert Ferenc után Liszt Ferencét. — Vaise XIV. Chopin Frigyesét. Zongorán előadja dr. Brünner Józsefnek.

4. **Negy eredeti magyar dal:** a) Regi nota, hires nota... b) Piroslak a bokor egyéje haljása... c) Nem vagyok én nagyon kényves... d) Szép vagy angolyan... Lányi Ernőtel. Enekli a Dalkör.

5. **„Alarcosok bált jelenet”** Popper Dávidtól; „Judit” Rówer Henrikől;

6. **„Quintette”** Moszkovskától; — Előadja a cellon Laubhauser Alar, zongorán kiserő Laubhauser Ervin.

7. **„La Serenata”** Legendé Valaque. Musique de G. Brago. Poésie de M. M. Marcello. Enekli Tóth Pálné ur, Zongorán kiserő Tóth Pál ur.

8. **„A tanyelkek felfrasszonya”** Jokai Móról. Szavalja Schwarzker Mór.

9. **„Mesemondó dala”** az „Idra” operetéből Lincke Pálto. Előadja a műkedvelő zenekar.

10. **Szerenád.** (Alom kerül, pihenem nem tudok...) Szövege Falk Richardtól, zenéje Stojanovics Jenőtől.

11. **„A tanyelkek felfrasszonya”** Jokai Móról. Szavalja Schwarzker Mór.

12. **„Mesemondó dala”** az „Idra” operetéből Lincke Pálto. Előadja a műkedvelő zenekar.

13. **Szerenád.** (Alom kerül, pihenem nem tudok...) Szövege Falk Richardtól, zenéje Stojanovics Jenőtől.

14. **„A tanyelkek felfrasszonya”** Jokai Móról. Szavalja Schwarzker Mór.

15. **„Mesemondó dala”** az „Idra” operetéből Lincke Pálto. Előadja a műkedvelő zenekar.

16. **Szerenád.** (Alom kerül, pihenem nem tudok...) Szövege Falk Richardtól, zenéje Stojanovics Jenőtől.

17. **„A tanyelkek felfrasszonya”** Jokai Móról. Szavalja Schwarzker Mór.

18. **„Mesemondó dala”** az „Idra” operetéből Lincke Pálto. Előadja a műkedvelő zenekar.

19. **Szerenád.** (Alom kerül, pihenem nem tudok...) Szövege Falk Richardtól, zenéje Stojanovics Jenőtől.

20. **„A tanyelkek felfrasszonya”** Jokai Móról. Szavalja Schwarzker Mór.

21. **„Mesemondó dala”** az „Idra” operetéből Lincke Pálto. Előadja a műkedvelő zenekar.

22. **Szerenád.** (Alom kerül, pihenem nem tudok...) Szövege Falk Richardtól, zenéje Stojanovics Jenőtől.

23. **„A tanyelkek felfrasszonya”** Jokai Móról. Szavalja Schwarzker Mór.

24. **„Mesemondó dala”** az „Idra” operetéből Lincke Pálto. Előadja a műkedvelő zenekar.

25. **Szerenád.** (Alom kerül, pihenem nem tudok...) Szövege Falk Richardtól, zenéje Stojanovics Jenőtől.

26. **„A tanyelkek felfrasszonya”** Jokai Móról. Szavalja Schwarzker Mór.

27. **„Mesemondó dala”** az „Idra” operetéből Lincke Pálto. Előadja a műkedvelő zenekar.

ban Tóth István; a novai szorzi járásban Stádel János.

— **Halóközér.** Dr. Rudolfer Antal helybeli rabbit és nejét más gyásze érte. Kis fiúcskáj, Miklós, tegnapielőt meghalt. Tegnap temették.

— **Tűz a Szentjánosi-utczán.** Tegnap virradó éjelen tűz ütött ki Bors István Szentjánosi-utczai házában. A tűz Borsék lakásában történt otykjen, hogy a kemebye szolgáló kályháson az egyik gerendát átfűzöttette, mire ez káláncot fogott. Elhívhatt a tűzoltókat s ezek a házbeliek segítségével lokalizálták a tüzet.

— **Mezei takarékpénztár.** Az árvaipentári betételek a mezeje eddig az Orsz. Központnál Hitelezési bizottsághoz helyezte át. A mezeje közvéleménye elhatározta, hogy a betételek felmondja s mezei takarékpénztárakban helyezze el. Most azt az eszmét vetették fel, hogy jó lenne vármegyei takarékpénztárakat szervezni. Az indoklás szerint most az árvak 37% -ot kapnak a tőke után, míg vármegyei intézet mellett 5-5% -ot kapnának. Az indítvány a megyében élenk megbeszélés tárgya.

— **Jótekingócu táncmulatság.** A zalaboganyi ifjúság január hó 10-én Zalabogányon, a Vögel-féle vendéglőben a szegénysorsú iskolásgyermekek segítészére, zárkörű tánc-estélyt rendezte. Kezdete este 7 órakor. Belpéldi; személyeje 60 fillér, esaládeje 1 kor.

— **Új politikai hetilap.** Dobrovics Milán, a letényei orsz. képviselője, a mezei függetlenség párt megbizásából erős függetlenség jellemű, antiszocialista és antireligiozus politikai hetilapot fog megindítani, horvát-, magyar és szerb nyelven. A lap felolvaszkerzőtöje Kalmár Antal dr., ismert név publicista lesz.

— **Újveji üdvözlések megváltása.** Ismeretes ülvönlök az az üdvözlök egyománya, mely két évvel ezelőt a helybeli Polg. Önkormányzó indult ki s mely oda irányult, hogy a sablonzeru s mindamellott sok vesződségbe es pénzbe kerülő újveji üdvözlök pénzbelilek megváltassanak és az így befolyt összeg szegénysorsú iskolásgyermekek segítészére fordítsák. A mozgalomnak lett is szép eredménye, a mennyiben tavaly is, tavaly előtte is több iskolásgyermekek volt a befolyt összegből meleg telt ruhával ellátott. — Az olvasókör választányja az idén kárván terjesztette e nemcs mozgalmat, slyjleszté indított városunkban, mely czintal is igen nagy sikert eredményezett. Szép tekintélyes összeg folyt be, mely egy időre néhány szegény iskolásgyermekek leforrá köntött.

— **Szerencsétlenség az erdőn.** Halálos szerencsétlenség történt hetfőn a letényi járásban a búdai erdőben. Néhány munkás közszentarással foglatoskodott, miközben a furási munkálatnál alkalmazott vasdaru lezaskadt és a közeiben dolgozó Hosszu Ádámot agyonnyújtotta. A fejét zútsá össze borzalmas módon a vasdaru. Hosszu 40 éves volt, özvegyet és négy kis árvt hagyott hátra.

A besechelyi erdőben a fairsási munkálatoknál szinten halálos vége szerencsétlenség történt. Egy lehulló fa agyonütötte Táncoz József erdei munkást. Ennél a fairsásnál több más munkás is súlyos sérüléseket szenvedett.

— **József József emlékére kiadott is súlyos baleset tört az erdőben.** Egy fa réséset és a lábát eltörté. Lakásán apólját.

— **Présházban.** Letényen nagy mulatságoc csapatot a mináip Mikó István parasztagoda a szőlőjeben. Efteltjában a mulatók hazamentek, csupán Mikó maradt a présházban. Itas fővel a tűz mellé telepedett és elaludt. Közben tűz fogott a ruhájá s a szerencsétlen ember csak akkor ébredt föl, mikor már mind a két lába elégett Mikó iszonyu kínok közt vergődött két napig, aztán belehalt sebébe.

— **Tánciskola.** Somogyi Jenő táncitanító, helybeli lakos, többek felkérésére egy hétre tervezett táncfolyamot nyit a Korona-szálloda nagyerében. A folyomány január 6-án nyílik meg. Beiratkozni lehet a táncitanótnál és lapunk szerkesztőségében.

— **Összezsza a malomkerék.** Bakról írják: Horváth János bakási zsené elment a csezsrezi malomba, hogy kis gabonáját megörölje. Magával vitte János nevé s éves kis fiát, aki a gyermekök élékeségével jart-ekelt a malommal. Utjában az egyik kővel melettt is elhaldott, amely a fiut ruhájánál fogva elkapta a falhoz vágta. A szerencsétlen gyermek ennek követke-

tében olyan súlyos sérüléseket szenvedett, hogy hozzátartozói kénytelenek voltak kórházba szállítani.

— **Eljegyzés.** Havel Ede kir. bir. végrehajó, aranyfűszagú és szimpatikus tagja, tegnapi váltott jegvet Rószler Margitka kisasszonnyal Budapestben. — Összinté jókívánatainkat fűzzük a boldog frigyhez!

— **Szilveszter-estély.** Szentgyörgyvölgy és vidéke ifjúsága december hó 31-én Szentgyörgyvölgyön, Wélersdorfer Műr vendéglőjében táncmulatság egybekötött jótekingócu Szilveszter estélyt rendezte. Kezdete este 7 órakor. Belpéldi; személyeje 1 kor, esaládeje 2 korona.

— **Mire jó az aszfalt-járda?** Főbb utcáinkban az aszfaltjárda kötelező. Ezekben az utcákban tehát kifogástalanok lennének a járdák. A háztulajdonosok azonban ezeket is elhanyagolják, mert a rájuk eseti havat nem hánnyátják le. Ez ráfagy, amiért ott is rosszak a járdavíznyozok. Így azután igazán nincs értelme az aszfaltjárda-nak. A város jól ténne, ha az öreg munkásai mellett néhány fiatalabb munkást is tartana, kik a háztulajdonosok költészeire rendezet hoznák a járdákat.

— **Borászati Lapok jubileuma.** Gazdasági szakirodalmunkban ritka esemény számotte a „Borászati Lapok” 40 éves megjelenésének efordulója. Ez a nagy elterjedtségnek örvendő és a legjelesebb szakemberek által szerkesztett magyar szőlészeti és borászati kiadvány eből az alkalomból díszes, számos képpel illusztrált füzetet ad ki, melyet összes előfizetőink (meg az utjaknak is) díjtalanul megkaphúlnak. Ebben a füzetben egy szőlőművelésről, mint lapunk negyvenes története lesméretűve, tárgyalva lesznek az összes aktuális kérdések, fontos szőlészeti és borászati intézetekről le lesznek sorolva, és rövid eljáratokkal elhunyt szőlészeti szakembereink és végül a jövő feladatai is tárgyalhatnak. Mindzeket a cikkek legjelesebb közgazdászaink és gyakorlati szakembereink írják s egy munka kétségtelen irodalmi becsell fog birni.

— **Szédelgő papok.** Zalában néhány napja sorra látogatták a lelkeseket „sziriai papok” és azzal, hogy szorongatott sziriai keresztények részére gyűjtenek, pénzt csinálnak ki. Több helyütt garagdon meg is vendégeltek őket. Néhány napig az érvaások jól sikerültek, de egy plébánosnál rajtavetettek. Alaposan kikérdezték őket és így jött rá, hogy a csendőrök kezére való gaz szédelgő. Fel is jelentette őket, de azallat tovább állottak. A csendőrség nyomozza őket.

— **Tűzvész.** Hetfőn este 7 óra tájban tűz ütött ki Weinstingl Lipót gontréházi korsómaras istállójában s mielőtt meg lokalizálni lehetett volna, ugy az istálló, mint a lakóház teteje elhamvadt. A kár nagy, mert az istállóban 3 ló, 2 szarvasmarha, disznók és több baromfi bennegett. A tüzet állítólag a szőlési gyümölcseskedő kétkes könnyelműségéből okozta, ki szállást vért Weinstinglétől az istállóban, ott piárára gyujtott, miközben az egy gyufát a széna közé dobjta. — A kárnak egyszerre biztosítás utján megérül.

— **A vig vásárosz.** Vágy Kalmár körmendi illetőségű kocsi a tegnapi vásáron alaposan bebeszeltelte róta az utcákat. Széles jökevényében bele-bekurajtott a vásár monoton lármájába, majd pedig mikor látta, hogy ezzel sem ér e különösebb hatást, revolvert vett elő és kijelentette kisdud publikumá előt, hogy ó lödönni fog. Ez az ártatlan eszinyje azonban nem sikerült, mert az idejokorán odaérkezett Cseke rendőr lefelelte és elvette tőle revolverét. Megindítja ellene az eljárás.

Angol kór.

Ama kiváló és koncentrált táplálék, amely a SCOTT-féle Emulsió-ban foglaltatik, táplálja a csontokat s azokat keményekké és egyszekké teszi. E szer hatása alatt a csontokat körülvevő hús egyszéges és szilárd lesz.

As Emulsió vásárlásánál a SCOTT-féle márkájú dobozban a halat hordó férfijel képméve venni.

Az általános egyszéges a SCOTT-féle Emulsió

hatása alatt rohamosan javul és az angolokör gyermekek epoly rözös és viruló csészint kapnak, mint az egyszégesek. Az orvosok általánosan ajánlják a SCOTT-féle Emulsió használatát.

Egy eredeti üveg ára 2 kor. 50 fill. Képzato minden gyógyszerháiban.

— **A kereskedéseket a hetfői napról kezdve** ismét este 7 órakor zárják.

— **Vörösmári album ingene.** A „Budapest”, mely múlt évben egy szenáciozus ajánléval lepte meg előfizetői gyökör ismét megelégetésé szerez. Részküre: Vörösmári album ingene. A Vörösmári album ingene egy legényorvósból költeményet adja ki album alakban, mely díszesen, amint a nyomdai és könyvkiadók pári előállít. A nagy költő eljáratja, művészi rajzok, eredeti képek, a Vörösmári album ingene a legényorvósból értékes műve. A „Budapest” rendez előfizetői helyes ingene, csak a postadíj megfizetésé mellett kapják meg. A „Budapest” egyekben is nagyon ajánlható. Mint a legényorvósból a Vörösmári album ingene a legényorvósból a zástól, melyre Magyarország függetlensége van írva. A legényorvósból is politikussá támogatásával azon a szívonálal áll, hogy az olvasókörömséget minderről leírják. A Vörösmári album ingene a legényorvósból a szívonálal szívenek küll, a „Budapest” kiadványaita, Budapest, IV., Sarkantúry-utca 3.

— **A tegnapi vásár** ugy keresletben, mint kínálatban enyhé volt. Sőt a kínálat még megjárta volna, de a kereslet egy jókora hetvársárgóval nagyjá ért fel. Ezért a vásár feltűnően korán be is fejeződött.

— **Mennek, ujja mennek.** Az amerikai gazdasági válság egészre megszüntet: az amerikai kivándorlást s ezzel nemzettik legérkezőnyebb pusztulást. Még se székint, máris új-kerdők a kivándorlók. Alsóleendő vidékéről s különösen a hegyekből mostanában többen folyamodtak utlevélért, még többen vannak azonban azok, akik tavasszal szándékoznak az óházt elhagyni. Megindult tehát újabb az elvérés. Andrassy új törvénye vajjon megállítja-e? Aligha. Közgazdaságunk helyes irányú fejlődése gyógyíthatja csak meg ezt az elvérést.

— **Harmice év.** Jelentős kor egy lap eltelehen. Ezt előtölte be dec. 15-én a „Pesti Hírlap”, melynek első száma 11. sz. szentem meg, új szímetem, új format hozva a magyar újságíróadalomba. Függetlenség minden irányban, aliket nem isméről, radikális szabadelvűség, bátor szókmondás: változtatott programját ma is a Pesti Hírlapnak, mely épen eme mindig híven követett cikkek közzöhetni a magyar sajtóban peidátlan gyors föllendülést s maig változatlan népszerűséget. A „Pesti Hírlap” egész írta és újságírói nemzedéket nevelt föl s aig van ma is neves író, aki korábban vagy később munkatársai közé nem tartozott. Innet van, hogy ma — harmice év múltán — Magyarország a „Pesti Hírlap” a letelejedt, tehát újságíróadalomban és legkedveltebb lap. Ujveji kezdve Mikszáth Kalmár legvágyott magyar író, ismét sürbén fogva dolgozataval fölkeresni a „Pesti Hírlap” melyhez majd huszúeszen munkatársi viszonyt írta. Zénak a két legmagyarabb író. Eötvös Károly és Mikszáth Kalmár írják minden a Pesti Hírlap írónak tabarában. Hogy a Pesti Hírlap misze más napilapot meghaladó bő tartalommal jelenik meg napokint, azt már évek sora óta minden magyar újságíróval jó tudja. A „Pesti Hírlap”-nak mindig más lapról eltéro specialitási: külön rovatok és különféle kedvezménye az olvasó közönség részére, legmagasabb során mindig voltak és ezentül is lesznek. Egyik legnépszerűbb kedve-ménye a „Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik éve. Az 1909. évre szülő naplár már megjelent gazdag szívdarabokkal tartalommal és 32 képes oldalal. Miskolc kedve-ménye, hogy az előtölte fel- terjedhet meg a „Divat-Salon” cími, gazdag tartalma kedve divatlapot, mely Szabóné-Nagall Janka, a jeles írónő, szerkeszt igen ügyesen. A Pesti Hírlap” nagy képes naplára, mely minden előtölte karácsonyi ajándékkal kap, immár 19-ik

ránk és azt mondom, hogy fölírják a papa ágát adóba. En nem tud meg, mi az az adó, mert meg csak két éves vagyok, de azt látszom, valami igen nagy dolog lehet, másképp nem káromkodott volna a papám. A nagy-papa csak a fejét rázta és azt mondta: „Fizés ki.” Érté a papa nagyon szomorú lett az adóba fizetni? Onnan sejttem, mert éppen az niincsen a papámé. Mert mi igen szegények vagyunk. Az orvos bécisét sem tudjuk fizetni, ki a szegény mamám gyógyítsa meg a pitkét sem. A jutika mindig azon járja, hogy hűde van a szobánkban, en azt mondom, ne jagersz ott kint meg hidegebb van. Nem pedig teli ruhám sines, meg a cipőm is rongyos, de azért nem járjak csak a gyerekek ne csúfoljanak nyírta, ha eskübebe megyek. Azoknak minde-nük van. Meg korcsolyák is van, amilyen a Tivadar bácsi kirakataiban láttam. Talán ilyet se hoztak fizetni, ki Jézus. En nem kerek tetővel korcsolyát, mert tudom, hogy nagyon hozol, tivaly se hoztal semmit, csak arra kerek, adját a papának munkát vagy ha munkát nem tudsz adni, fizésd ki az adóját. Ne haragudj, kis Jézus, hogy ilyen nagy áldozatot kár töléd, kis barátod.

II.

Egy elkiseredet családja levele:

„Oh az az adó, az a végreháji, hitelező, nyomorúság, doktor, patika, — csak ezreket szabadtis meg most és mindörökké — karácsonyi ajándék.”

III.

Egy rendőr levele:

„Hm, hm. Megint itt a karácsony s nekem megint nem szedtem semmit. Meg csak egy kis fizetésemlést sem, se ruhát, se csizmát, pedig hát már eleget vártunk. Holnap meg vizsgálók a városi rendre, de már bolnap-után cuculista leszak, oszt elején olyan büntető menetet rendelnek a fagydólvai, hogy reszkéd bűte minden ur, mint a bógó húr. E. m. a. f. A 3-as számú rendőr.”

IV.

Egy húzó városatyja levele:

„En nem kerek többet: öt rendőrt, két vonatot, kórházat, világítást, vízvezeték, telefont, fornameret, három gyárat, két kaszárnyát, sétatert, vasúti járat, állami népolkát, léánypolgárit, új ovodát, nyári fürdőt, teli tündört, zsekkóházat, nagy végrehájiót, hatóságai cselelőhelyezést, — ezen felül sok buzát, békeséget, apró penzt, meg feleséget. Akkor boldog lesz a magyar.”

Egy városatyja.”

V.

Egy éjjeli őr levele:

„Annyomok engem is rávóit az érára, pedig hát arra nem konyit az markom. Azsondi, appellálik annak érnányba, hogy az éjjeli lupm urak, vagy másodák, hagnak a szegény éjjeli őrt — éjjeli alumi, mer éjjeli mindnyáronk pógar alszik: miért volna ünnepe a baktör az kivettél?”

VI.

Egy vendégkövi levele:

„Indítványozom, titlássék el a „Változtatásdál borra a Tiszán” kezdetű népdal terjesztése, mely egyesesen a mi tönkretesvünk ellen irányul.”

A hűtlenhez.

Monddat te is, hogy szeretsz engem.
Megesküdtél, — nem kérietlek.
Mest elmesz és észre sem veszed,
Hogy téged én köszöntelek.

Oh, hogyan hittem esküvése'd
S szavadnak igazságit!

Most tudtam meg, hogy akkor is csak
Üstet szived csaltságát.

Émlékezem, mit elválásokor
Süggött halavány ajakad:

„Halotl legyen szivem örökre,
Ha egykor töléd elszakd!”

Csodálhatom tehát bizonyyal,
Hogy mégis oly jól vagy te most;

Vidám vagy és erős, — az élet,
Nem látszik, hogy téged kifoszt.

Vagy tán a példád megtanít most
Egy új tudásra engemet:

Hogy vígan és erőben élni
Kihált szíved is jól lehet.

Mert hogy a te szived kihált már,
Minden bizonyyal elhiszem:

Ki a szerelmét így felejté,
Nincs abban érzés semmi sem!...

(Zalaggerszeg.)

HEGEDÜS FERENC.

Karácsony éjjelén...

Karácsony éjjelén láttuk meg egymást,
En, meg te, édes arck lányka,
És ifju sziveinkben akkor gyult ki
A szerelem szent, tiszta lángja.

Órizzük emléket e magaszos éneket,
Hogy amig szívünk dobban s hevíit:
Szerethetünk egymást mind a halálig,
Híven, forróan, végtelentül.

(Komárváros.)

HARTI LAJOS.

Gyermekkori emlékeimből.

Irtá: RANKÁNE.

... Nem mondhatom éppen, hogy a gyermekkoromban történt dolgokra visszaemlékezem, annál csudalatosabb: milyen tisztán, előlérhetően maradt emlékeimben az alábbi kis eset.

Egyik barátom születésnapján összejöttünk öt üdvözöl. Mikor már a szokásos gratulációknak átétünk, sajnálattal értesített bennünket egyik kis társnőnk megbetegedéséről. Egyik lányka ajánlatára valamennyien felkeredtünk, fiuk, lányok, hogy meglátogattuk iskolatársunkat, kit valamilyen nagyon szerettünk. A kis lány szülői egy házban laktak a városka orvosával, kire mi gyerekek, babonás félelemmel gondoltunk, eszébe jutva mindnyájunknak az orvos merev, szigorú arca, mit csak jószágos tekintete enyhített. Mint-hogy kis társnőnk már egészen jól érezte magát, édesanyja biztatására elszelődtek a nagy udvarban és játszani kezdtek.

En, mint afelé csintalan gyerek, megunva a már ismert játékot, újabb szórakozás után néztem, nem is gondolva arra, hogy a nap már lemenőben van és jó lenne hazafelé tartani. Az udvar azon részében, ahol a doktor lakása és iródjává volt, állott egy nagy, pompás hársfa, mely kiterjedt lombosával és sűrű galyával nagy-szerű lakást nyújtott az ágak közt csecseregő, enklő madárseregnek. Már gyerekkoromban nagyon szerettem a madarakat, közelebb indultam hát, hogy szemügyre veszem kedvenceimet, de eközben más költötte le a figyelmemet. Az orvos vörötermék airtja nyitva volt, honnan beszéd zaját hallottam. Valami megfoghatatlan kíváncsi-ságitól hajtva oly halkán és vigyázva jöttem előre, hogy a bentlők észre sem vették, mint húzódom a vastag fa mögé, mely elakarta akkor még nagyon is cingár alakomat. Hogy mit akartam látni és milyen bohó gondolataim voltak, — azt a szives olvasó fantáziájára bízom.

A véletlen segítségemre jött az alkonat és vastag fa alakjában. Milyelt biztonságban éreztem magam, figyelni kezdtem. A rendelőben levő alaka-gok teljesen kivették. Láttam egy öreg, a munkától megörnyedt embert egy beteges kinézésű,

ráncoz képi anyóka mellett üldögélni, ki azott kezeit összekulcsolva ült helyen. A beteg, egy 16—17 éves leány, korához mérten tulmagas termettel és halvány, becsert arccal, éppen velem szemben ült, halk, izgatottságotl remegő hangon feléve az orvos hozzaintézt kérdéseire. Ezután az orvos leült s pár perc alatt átnyújtotta a receptet, mire a lány szűllő sírásra fakadtak. A lány nem sirt, csak nagy feketé szeméi fűgtek kerőben, esdve az orvos szigorú arcán. A mi orvosunk pedig, ez a kerülhetetlenek tartott, hi-deg ember, az öreghez fordult és halk, nyjás hangon faggnati kezdte kétségebesűk okát. Az a-pa, miután valamennyire erőt vett nagy felindulá-sán, meg elcsúgkó hangon ugyan, de elmondta, hogy ők nagyon-nagyon szegény emberek és a büntetőstól való félelmükben hozták be gyerme-küket. A gyógyszerba sem mehettek, mert nincs pénzük. A doktor erre kivett rájárból egy arany-át és átnyújtotta a sajnálatra méltó embernek. En pedig azóta nem félek szigorú, de al-dott szívű orvosunktól, hanem áhítattal és mely tisztelettel hajlok meg önzetlen, emberbaráti te-tei előtt...

Főmunkatárs: Ifj. REVERENCSCS ISTVÁN (Ferus.)

Nyilttér.

Közszönetnyilvánítás.

Mindazok, kik forrón szeretett nóm elhunytá alkalmával a részvételt oly jöles-5 jelét tanusították, fogadják ez-uton is hálás köszönetemet.

Langer Ernő.

Garai Károly, Aradon

ajánlok: szalonnát, zsirt, fűstölt és pácolt husokat s kolbászokat, szigorú napi árrakon.

Sziveskedjen árjegyzéket kérni.

Hirdetések felvettnek e lap kiadó-hivatalában.

AKI

valamit venni akar,

AKI

valamit eladni akar,

az hirdessen az

„Alsólendvai Híradó“-ban.

Figyelem!

==

Szólóoltványt, szőlővesszőt ne rendeljen addig, míg tölem árjegyzéket nem kér! Gyökéres olványok ezre 140 korona, „Delaware” ezre 100 korona.

Czim:

Szigyártó Nagy Mihály

FELSŐSEGESD, Somogy megye.

BUTOR!!

Asztalos és kárpitozott, valamint vas- és rézbútorok nagy raktára.

Schwarz Lipót Varasd.

Legolcsóbb, legelőnyösebb be-vásárlási forrás teljes menyasz-szonyi kelengyék, szállodák, vendéglők és magánosok részére.

Képes mintakönyv kívánatra ingyen!

Előfizetők ingyenes hirdetés-rovata.

Ipar s kereskedelem.

Előfizetők ingyenes hirdetés-rovata.

ARNSTEIN BÉNY fűszer, festék, esemégy, liszt, velenőny-magvak, növényzelen norinbergi, üveg- és porcellán-kereskedése. — Deszka-, épületár- és szénraktár.

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervet készíteset, mindennemű építkezést, valamint szakszervekény adását. Tanulmányait előszörre fővárosi építésznek szerzte.

ÁG ISTVAN vegyeskereskedő Hosszúfalu.
BADER HERMAN cipész. Nagy raktár kész feffis és női cipőkben.

BORS ISTVAN köfélygárió.
BLAU SÁNDOR vasúti vendéglője az állomás mellett. Kitünő konyha, jó borok, frissen esapolt sör.

BRÜNNER SAMU vegyeskereskedő.
BECK MIKSA süteője.
ECKER PÁL kalapos.

ERMENYI JÁNOS lábsütő és mezőkalásos.
EPPINGER SAMU téglagyáros Alsólendván. Teglak és zsindekbe a legutóbbaknál kivitelben készítenek.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.
FREYER LIPOT fűszer-, esemégy-, norinbergi, rövid-, diszmu-, jatek-, üveg- és porcellán-árú raktár. Nagy választék árú-dívat cikkeiben. Naponta friss gyümölcs kapható.

FARAGO ISTVAN borbőly és fodrász.
FRANKÓ ANTAL vendéglője Turinsehan.

FÜBSTER ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.
GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemégy-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-árú kereskedése. Rum és likör kompozíciók kaphatók.

GERENCSEI GYÖRGY teglakmester Zalaegerszeg (városi teglakgár.) A legjobb minőségű fideszrepp barniokor rendelhető nála.

GREGORENCSCS és TÁRSA szőlőgyára. Kivámatra szőlővetet zidekre is szállítanak.

GOMZI LAJOS építőiparos és cementárú készítő, Alsólendva-Hosszúfalu. Elvállalja betonhidak és esztornák szakszerű készítesét.

GERICS JÁNOS kosárgár, készíti és raktárral tart mindennemű kosarat. Úgyanott 400 gyümölcskosar kerül eladásra. Olcsó árak!

HEGEDICS ISTVAN eszmadia,
HORVÁTH IVÁN vendéglős Turinsehan.
HORVÁTH LAJOS borbőly, illatszerek raktárát.

HEGEDÜS SÁNDOR épület- és bútor-asztalos.
IVANICS FERENC ácsmester Alsólendva—Hosszúfalu. Elvállal minden e szakmába vágó munkát.

KARDOCS TESTVÉREK vendéglője a „Magyar szabadsághoz” Hosszúfaluban. Kitünő magyar etelek jó borok, frissen esapolt sör.

LEVASICS FERENC építőiparos.
LEBOVITS KÁROLY vendéglős Domaszéce.
MAYER ÖDÖN órás és ókszerész. Nagy raktár china ezüst árúban.

MANDELBAUM MOR rőfös és dívatárú kereskedő.
MAURER FERENC szabó- és mészoló. Elfogad minden e szakmába vágó munkát egy helyben, mint a vidéken.

MUHR LAJOS vendéglője a „Gispöckhez” Hosszúfaluban.

MURSICS LAJOS építőiparos. Elvállalja mind n e szakmába vágó munka felküszmeretes készítesét.
NEUBAUER ANDRÁS „Kö-ona” nagyvendéglője, kávéháza és szállodája.

POLLÁK LAZÁR nagykereskedő, Dohány és szivar nagy-árúda.
ROSENBERGER DÁVID kereskedő Zalabáksán.

RAPOSA FERENC építőiparos (lakói Alsólendván, a legvegyen). Elvállal minden e szakbó vágó munkát.

STERN DÁVID vegyeskereskedése az állomás mellett. Fuvarozások a legelőbbben elvállaltatnak.

SCHWARCZ KÁROLY bökérekeskedő és szőlőgyáros.
SALAMON JÁNOS molnár Lovászai (u. p. Kerkaszentmiklós).

STERMANN JÓZSEF ácsmester Hosszúfalu Alsólendván. Minden e szakmába vágó dolgot elvállal egy helyben, mint vidéken.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedő.
TÓTOR SÁNDOR cipész és bökérekeskedő.
TANTALITS JÓZSEF vendéglője Zalabáksán.

Öz. TUSKE FERENCNE vendéglős.
TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mesz- és cement-raktára és cement-árú készítese.

VARGA MÁTYÁS a szőlőtegyen olesón elad fas és zöld szőlőoltványokat a legelőbb bor- és esemégy-fajokban. Különösen ajánlja a kereza oltványokat Szőlőtelepíteset helyben és vidéken olesón elvállal.

WORTMAN BÉNY rőfös- és dívatárú kereskedése. Nagy raktár halott és tenetkezési kollektiben.
WOLFSOHN HENRIK központi kávész.

WEISZ ZSIGMOND elsőrendű férfi-szabó. — Kész férfi- és gyermekruhák gyári raktára.
WEISZENSTERN IGNÁC vendéglős Turinsehan.

WEISZ LIPOT férfi- és női dívatárú üzlete. A világhírű váci Kobrak-cipő egyedüli raktára.
WEINBERGER ÖDÖN mesz- és vegyeskereskedése

ZOMBORI MIHALY higiénikusan berendezett fodrász terme a Fő-utuban (Tivadar-fele) új ház.

Pollitzer sérv-ambulatorium

nyilvános orvosi rendelő-intézet sérvbajok, ferdénemők és amputáltak részére

Budapest, IV. Kossuth Lajos-utca 8. félémelet.

Az intézet szakorvosa bárkinek teljesen díjtalanul rendelkezésre áll. Az orvosi vizsgálat igénybevétele vásárlásra nem kötelez.

Orvosi ellenőrzés! Mérsékelt árak!

Egyéni speciális kezelés!

— Szabadalmazott sérvkötők már 5 koronától felfelé.

Videki megrendelések az intézet szakorvosa által felküszmeretes felülvizsgálatnak s pontosan és a legnagyobb fiókterítés mellett eszölőznek.

Higiénikus cikkek a legfinomabb minőségűekben, orvossilag ajánlja és sterilizálva. — Feltettlenül megbízhatóak. Tucatonta 2—16 koronáig.

Legutótt most jelent meg: „Az ember egészsége” című orvosi mű, mely kizárólag a sérvbajjal, annak ellenszereivel és kezelésével foglalkozik. E munkát bárkinek díjtalanul és zárt borítékban küldi meg az intézet igazgatóságára.

Szőlő-oltvány

és vesszőről nagy köpös árjegyzőkömet ingyen és bérmentve küldöm meg, a ki címét tudatja. Ezen könyvet meg az is kerje, a ki rendelni nem akar, mert sok hasznos tudnivalót tartalmaz. — Gyökéres oltványokból, amerikai és európai sima és gyökéres vesszőkből, a világhírű Delaware-ből másfél millió készlet.

Olesó ár és pontos kiszolgálás.

Cím:

SZÜCS SÁNDOR FIA szőlőtelepe
Bihardíószeg.

BADER HERMÁN
cipész
Alsólendván.

Ne vegyen addig
semmiféle üzletben - **gyári cipőt**
míg saját készítményű cipőraktáramat meg nem tekint.

Készíték finom boxbőről lavagló vagy gentryeszimák, vízmentes vadász-és utazó Halina-eszimat **30 koronáért.**

!!!Magyar gyártmány!!!
Lelkiismeretes munka!

Bunda belézés, valamint amerikai cipők ezelőtt 28 kor., most 15 kor.

Ujévi ajándéknak

ugy gyermekek, mint felnőttek részére legalkalmasabb

egy könyv.

Képeskönyvek Imakönyvek Irómappák
Mesekönyvek Szacácskönyvek Képeskártyák
Ifjusági iratok Diszlevélpapírok Tintatartók

dus raktára olesó árak mellett,

BALKÁNYI ERNŐ könyv- és papírkerekeskedésében Alsólendván. Fióküzlet: Muraszombatban.